

Folketingets Udenrigsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

0

Dato: 10. december 2004
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4013-26 til 29
Sagsbeh.: JGO
Fil-navn: FT-spm/U-spm/nr.

Under henvisning til Udenrigsudvalgets brev af 9. og 12. november 2004 (URU alm. del – spørgsmål 21, 22, 23 og 25) følger hermed i fem eksemplarer besvarelsen af spørgsmål nr. 21, 22, 23 og 25.

Bertel Haarder

/ Oluf Engberg

Dato: 10. december 2004
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4013-28
Sagsbeh.: JGO
Fil-navn: FT-spm/U-spm/nr.

Besvarelse af spørgsmål nr. 23 stillet af Folketingets Udenrigsudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 9. november 2004 (URU alm. del – spørgsmål 23).

Spørgsmål:

"I forlængelse af besvarelse af samrådspørgsmål C bedes ministeren oplyse, om han vil være indstillet på at indføre krav om, at en mand, der ensidigt ophæver samlivet med sin familiesammenførte hustru uden hendes indforståelse, forpligtes til at betale underholdsbidrag til hende i op til 7 år?"

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at en mand, der ophæver samlivet med sin familiesammenførte hustru uden dennes indforståelse, forpligtes til at betale underholdsbidrag i op til syv år, uanset om hustruen efter den gældende ægteskabslovgivning ville være berettiget hertil.

Med en sådan ændring vil der efter min opfattelse reelt være tale om, at en mand pålægges en økonomisk sanktion for at ophæve samlivet med sin hustru, uanset årsagen til og omstændighederne ved samlivsophævelsen.

Jeg kan ikke støtte en sådan ordning.

Noget andet er, at regeringen finder det uacceptabelt, at herboende mænd efterlader deres familiesammenførte hustru under et ophold i hjemlandet med det formål at undgå at betale hustrubidrag.

Som jeg også redegjorde for i samrådet den 8. november 2004 er kvinder, der efterlades af deres mænd i udlandet, som udgangspunkt stillet, som om samlivet var ophørt her i landet.

Det betyder bl.a., at kvindens opholdstilladelse ikke inddrages som følge af samlivsophøret, hvis en inddragelse vil virke særligt belastende for den pågældende. Hertil kommer, at Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering bemyndiger den danske repræsentation til at udstede en tilbagerejsetilladelse til den pågældende, så hun kan genindrejse i Danmark i forbindelse med behandlingen af inddragelses- eller bortfaldssagen. Hvis opholdstilladelsen faktisk inddrages, får hun således mulighed for at afslutte sit ophold i Danmark og medtage sit bohav under ordnede forhold.

Hvis hun ikke har et nationalitetspas, fordi manden har taget dette fra hende, og fordi myndighederne i hendes hjemland ikke vil udstede et nyt pas, udsteder den danske repræsentation efter bemyndigelse fra Udlændingestyrelsen et laissez-passes, som kan bruges i forbindelse med genindreisen i Danmark.

Endelig er det sådan, at hvis manden ikke vil betale hustrubidrag, så kan han ligesom alle andre blive dømt til at betale et sådant.

Kvinderne har altså som udgangspunkt samme rettigheder ved en skilsmisse m.v., uanset om de befinder sig i Danmark eller er efterladt i deres hjemland.

Efter min opfattelse er det derfor afgørende, at de berørte kvinder får hjælp til at gøre deres rettigheder gældende. Dette kan ikke sikres alene gennem lovgivningen og administrationen heraf. I de tilfælde, hvor hustruen ikke efterfølgende kontakter de danske myndigheder, vil der jo netop ikke opstå en situation, hvor de danske myndigheder får mulighed for at reagere.

På den baggrund tilkendegav jeg på samrådet den 8. november 2004, at jeg vil undersøge muligheden for at finansiere udarbejdelsen af materiale, der retter sig direkte mod de udsatte kvinder med oplysning om kvindernes rettigheder og med anvisninger på, hvad man gør, hvis det går galt.